

SKOUTI-LEHTI IATVIA
Tel. 56-58, post. 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA HAALEKANDJA

Maleva päälkute grupp.
Istuvad pahemalt paremale:
Mitt — Valga, Treu — Tallinn
Peavanem N. Kann
Haamer — Saaremaa, Miller — Narva
Seisavad: Liiiv — Rakvere, Tulven — Nõmme
Ventsel — Võru, Krispin — Paide.

VIII AASTAKÄIK

EMAPÄEVAL 1928 Nr. 2/3

TOIMETUS JA TALITUS:
TARTUS, VALLIKRAAVI TÄNAV 19
AADRESS KIRJAVAHETUSEKS:
TARTU, POSTKAST 130

VASTUTAV TOIMETAJA: K. TREFFNER.
TEGEVTOIMETAJA: NSKM. A. GRÖNBERG
TOIMETUS: H. HAAMER, K. LIPPING,
A. SAMMET.

Toimetused palub saada teateid malevastest, rühmadest ja karjadest selles osakonnas avaldamiseks hiljemalt 10. detsembriks 1928 a.

ESM Peastaabi koosolek peeti Tallinnas 4. nov. Päevakorras olid ülendused, aumärkide annetatamine, ning muud küsimused, millele kohta lugejad leiavad mitmeid teateid allpool.

Skautide rügemendile annetatav lipp valmib det. alul ja antakse üle rügemendile Tallinnas 21. det. s. a. Lipu üleandmisele kutsutakse igast malevast esitajad. Lipp ühes lipuvarda ja otsaga läheb maksma umbes 550 krooni, skautide korjandus on seniste andmete järgi toonud 200 krooni ümber ja Peavanema korjandus 150 krooni. Lipust valmistatakse värvitrukis postkaart, mis hiljem läheb müügile.

Skautmasterite Kogu pidas aastakoosoleku ajal Narvas oma sügis koosolekut. Juhatusse valiti käesolevaks skaudiaastaks kolm skm-i, kes omavahel jagasid ametid järgmiselt: juhataja skm. E. Vardja, kirja-toimetaja skm. A. Tari ja laekahoidja skm. H. Paalman. Revisjonikomisjoni valiti skmid V. Sirgo, V. Grimm ja J. Tederson. Samal koosolekul valiti ka noorseppadega läbirääkimist pidama hakkav komisjon, kuhu kuuluvad kõik Tallinnas asuvad skm-id ja nskm-id.

Skm. töö kaitsmisi peeti sel sügisel tervelt kolm. Esimesena kaitses nskm. Artur Kasak teemil „Poiss ja tema ilm“, teiseks loeti kaitsuks nskm. Haameri töö tema referaadiga „Kes on juht ja tema ettevalmistusest“ ka kolmandaks nskm. A. Grönberg teemil: „Eesti skautlik kirjandus.“ Kõigi tööd tunnistati rahuloldavaks.

Baden-Powell'i juubelikink, mille annetatamiseks ka ESM oma nõusolekut avaldanud, seisab rahalises annetuses, milleks iga skaut annab 3 inglise penni. (25s) Paljudes maades on see summa juba kogutud. Kink antakse üle 1929 a. ülemaailmsel amboreel. ESM palus pikendada raha

ärasaatmise tähtaega kuni Jüripäevani 1929, sest praegu on käimas „Eesti Skautide“ tellimiste kogumine ja lipukorjandus. Kolmas korjandus käiks juba üle jõu.

Noorsoo Karskusliit tegi ESM-le ettepaneku astuda tervikuna Liidu liikmeks. SK ja ESM Peastaap asusid seisukohal, et skaudid on tegelikult karsklased ja hindavad samuti hää meelega karskusliidu tööd teiste noorte keskel, kuna aga skautlik kasvatus süsteem sisaldab endas juba põhilisena karskuskasvatust, siis ei ole tegelikku tarvidust olla karskusliidu liikmeks.

Skautide ja noorseppade ühinemise väljatöötamiseks peeti 4. nov. koosolek, millest võtsid osa mõlema organisatsiooni esitajad ja kaitseliidu esitajana kindr. Roska. Koosolekul jõuti kindlamale kokkuleppele mitmetes põhimõtetelikkudes küsimustes, kuna mõne vähemtähtsa erinevuse kõrvaldamiseks ning üksikasjalisemaks kaalumiseks valiti vastavad erikomisjonid. Koosolekul tehtud tööga arvestades võib loota, et ammu kaalumisel olnud küsimus viimaks ometi varsti laheneb.

Skaudirekordite püstitamine Petseris. Möödunud suvel korraldas Petseri skautideühendus spordivõistlused. Naabrite jõukatsumises tuli võitjaks noor Petseri rühm, kes püstitas kaks uut Eesti skaudirekordit — 4x100 teatejooksus saavutas rühm 52,3, kolmikühüppes sk. A. Rätsep 12,02.

18. ja 19. sept. pidas rühm omavahelised kergejõustiku võistlused, kus sk. A. Rätsep uuesti purustas kolmikühüppe rekordi, saavutades nüüd 12,07 m. Muud paremad tagajärjed olid võistlustel, kuulitõuge — B. Taar 11,56, kõrgushüpe — B. Taar 1,43, kaugushüpe — A. Rätsep 5,61, odaviske (noorte) — N. Kleinson 39,50, pesakaugus viske B. Taar 76,64.

Üldiselt on rühm kogu tänavuse suve elavalt tegutsenud. 23.—25. juun. oli rühm laagris, millest osa võtsid pea kõik skaudid.

— ep.

Kas unustasin?

Harry Haamer.

Kord vihmasel õhtul tänavail hulkudes, kostsid kõrvu kusagilt valgestatud aknast tuttavad lauluhelid. Palitukrae ülestõmmatult, jäin ligemale astudes kuulatama. Lastekoor harjutas vist mingi peo vastu. Seisatasin. Läbi kahekordsete akende kõlas hõbeselgesti ja puhtasti kaaskiskuv viis. Pilk uitas mul üle märgade katuste, mõte oli köidetud laste ilusa lauluga, nõnda et unustasin vihma, märjad jalad ja rõskuse, mis raskendas hingamist. Ei olnud ma õnnelik tol õhtul, mu näost oleks võinud lugeda sunnitöölise meeleolu, mu liigete lõtvus oli painav ja raske.

Need helid säält aknast tahtsid mind äratada, nagu tegevusse panna mu roidunud vaimu. Kord kostis laul nii õrnasti igatsevalt, kord nii kaeblikult leinavalt, mu mõtete ring oli koondatud ainult sinna valgestatud akna taha.

„Aeg andis kõik muud tagasi, ei ema südant iialgi.“ Ärkasin unistusist. See oli kiidulaul ema südamele — see hoiatav manitsus lõi kas südamesse. Kustusid õrnad hääled, aga südamesse jäi helisema neist midagi, see paisus kui sügisene torm ulgumerel; kartes nagu selle raputusi, toetasin seinana najale, et mitte ümber kukkuda.

Mispärast just see manitsus kasvas nii suureks, miks jäi hingesse helisema just see leinalaul? Tahtsin vatsust — otsivad silmad vahtisid kaugele uduhall hämarusse, jalg ei tahtnud kanda rammetuselt vallutatud keha. Silme ees värises elav kujutus — säält üle märgade katuste keegi nagu andis mulle märku, käskides paljastada oma südant, et elustada ununenud sündmusi...

Istusime küdeva ahjusuu ees, sest oli möödunud juba päevi mitu, õhtu oli samasuguselt vihmane ja külm. Juht seletas meile edasiruttavast ajast, hallnukrast elusügisest. Need olid rasked mõtted ja kurvad, millele üle poisi muretusel ei olnud kerge leida selgust. — Ta kõneles seks, et valmistada meid emapäeva austamisele, et üles kutsuda suurele emaarmastusele näitama ahtakest tänumeele avaldust.

Nüüd siin seistes, tuli see jälle nii elavais värves silme ette, seesama rõhuv meeleolu, seesama liigutav üleskutse emaarmastusele

Sisu:

Kas unustasin? * Viskeid Latvija suurlaagrist * Väliskülastest möödunud suvel. * Juhtide ühemeelne otsus. * Põikloikeid suurnõupidamisest. * Peavanema päevakäsk Eesti Skautide malevale. * POJAD KALJUL. * Võistlus „Tunne oma kodumaad“. * Kes on juht? * Skautliku kasvatuses skeem. *

poisi lihtsate sõnadega, üsna väikeste häätegudega, südamest tulevate tänuütelustega.

Me tundsi oma juhti. Ei olnud ta poiss, kes võis uhkustada oma eeskujuga ema-armastuse hindamises, aga nüüd ei võinud ta enam millegiga tasuta seda alati-andeksandvat õrna südant, mille tuksumist oli katnud juba külm mullaküngas. Ta rääkis meile elusügisest, et meid aidata hääks teha seda, mis tema oli jätnud tegemata. Eks lubanud minagi siis meeles pidada ema aupäeva, mis pidin talle kõik valmistama, mida kavatsesin kõik sest õhtust alates! Unustanud olin omad kohused. See raiuti mulle uuesti südamesse nende helinatega valgustatud aknast, selle manitsuse leidsin vihmade õhtu hämarusest niiskete kivimüüride vahelt.

Raputades maha uimastuse, tormasin edasi ahastava silmi, et jõuda ruttu koju, ruttu, enne kui lõpeb ema aupäev.

Viskeid Latvija suurlaagrist.

(Järg.)

K. L.

Mul jõuab juba niimoodi jutustamise järjes kätte laagri viimane päev, kuna mainimata on veel kogu laagri tõsisem elu. Ametlik laagri avamine on alles esimesel laagri pühapäeval, kolmandal laagripäeval. Sel puhul peetakse jumalateenistus ja paraad. On ilmunud Läti president G. Zemgals ja teisi riigimehi. Rahvast on murdu vaatama kogunud seda pikka skautide rivistust mererannas — umbes 2000 poissi sääl. Meie orkester saadab kogu seda tseremoniid, mis puhul laagrit külastav Läti president tänab meid ning soovib kehtvat sõprust Eesti ja Läti vahel. Talle vastab päävanem dir. N. Kann.

Suur rahvamurd on kogunud meie laagriplatsile ja ümber selle. Selleks päevaks jäävad meie juure külalisteks Eesti saadik Riias hra E. Virgo ja sõjaväeline esitaja hra Maasing, mõlemad abikaasadega. Pidid rahul olema siis ka laagritoitudega. Nädala jooksul käisid nad veelgi laagris külas. Saadeti nende poolt maiustusigi meie poistele laagrisse, kuna osale — muidugi masterite perele tehti veel lahkemgi vastuvõtt.

Tuleb meeles neljapäev, vaeva- ja valurikkamaid päevi, ekskursioon Riiga. Õnnetus neile, kel konnasilmad varvastel või saapad pigistasid. Sõit algas vara hommikul, kell 4 pidi tõusma. — Esimene käik rivis ilusale langenud sõjameeste ühissurnuaiale. Asetati kõigi rühmade poolt pärjad. Käisime mööda endise presidendi Jahnis Čakste hauast ja sammusime välja kenast rahupaigast.

Läksime rühmade kaupa linna vaatama. Paljud vaatamisväärsed kohad olid aga täis varem jõudnud skaute — ei pääsnud sisse. Sõjamuuseumis käisime siiski — sinna viidi ärasõidupäeval mälestustahvel langenud sõdurite ühissurnuaiale paigutamiseks.

Jatkus veel aega käia mõnes muuseumis, parlamendihoones, — ning juba kogusime paraadiks määratud kohale. Ülikooli trepil seisid paraadi vastuvõtjad. Käik nendest mööda suundus otse jaama — ärasõit.

Nüüd siis muljeid ja muid märkmeid. Esiteks — Läti jumal ikka ei hoolitse küllalt laagri-ilmade eest; ilmastiku retsepti ei oska ta valmis-

tada meelepäraselt — vilu ja vihma puistab raasike palju, päikesepaistet selle eest aga vähem — proportsioonist on peetud küll kõvasti kinni. Ega ei saa ikka meie vastu. Suurlaagris olid ju meil ilmad kui kuld, vahetpidamata ainult päiksepaiste! Ja Rootsi mullune „Jubeleums lägrer“ löi üle veel sellegi oma hiilguse poolest; viimase vee- ja rasvatilga oleks naha alt välja pigistanud, kui hääd inimesed säälsid nii palju poleks toitud.

Külaskäike tegime tublisti — löödi read sirgeks ning mindi vaatama teisi laagreid. Mõned olid isegi nii lahked ja kutsusid ise külla — võtke kruusid ka ühes! Sarnase käigu järele oli siis pooleks päevaks söögiisu kadunud. Tuli ise ka vastu võtta külastajaid — me neid seejuures toiduga kiusama küll ei hakanud.

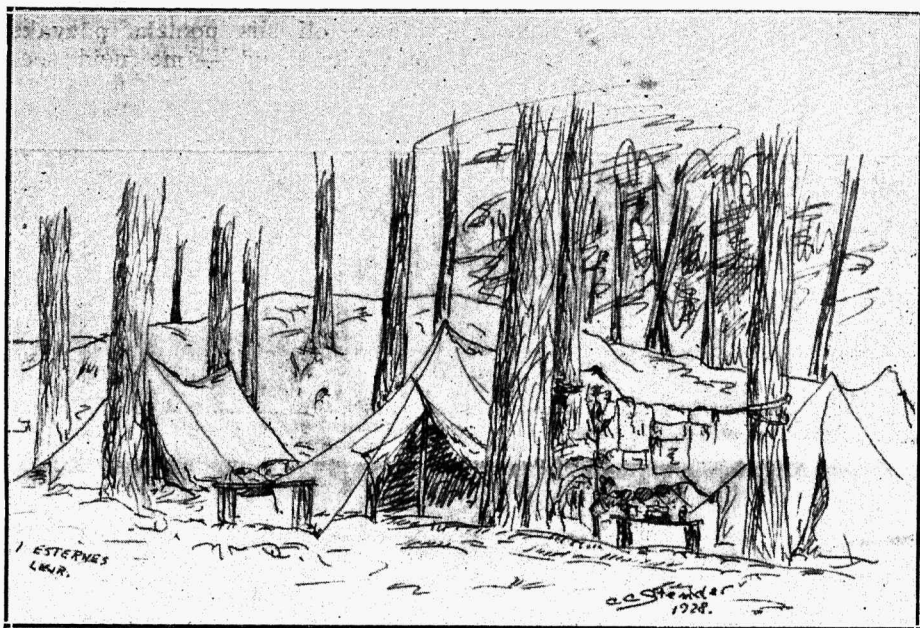
Läti skautide laager.

Viimase laagripäeva hommik. Päike paistab, soe, — nagu ruttaks hääks tegema oma kohustusi tagantjärgi.

Ülevas ja hääs meeleolus tõttame hommikusele jumalateenistusele. Õpetaja jutlustab. Aru sellest ei saa — võõras keel. Kes teab, mis ta säälsid küll palub — aga näe, taevaservalt kergivad tumedad pilvemürakad ja aina lähenevad kiiresti — rataste põrin ja tulenooled. Juba sajab. Vihma all mängib orkester lõpukoraali — lauldakse. Joostakse siis suure hurraaga tagasi laagrisse. Varsti paraadiharjutus — siis jälle paraad, lõpetamiseks on see. Meil Tartus saab aastast ja vahest üle kahe aasta ühe — maitseb hästi, aga siin kümne päeva kestel juba 3—4 paraadi!

Ei jäta rahule meid ka tüütu laagrikülaline -- vihm -- see sajab jälle! Kogu öhtuse laagritule aja piisutab. Öösel leotab veel rohkem.

Esmaspäeva vara hommik, ruttu ja ruttu! Vihm on lakanud sadamast. Tuul puhub, kuivatab vähegi telke. Pakkimine. Ühe kui teise telgisuu ette ilmuvad reisivalmis pambud. Langevad telgid. Siin-sääl tasandatakse maad. Tõusev suitsupilv näitab, kuhu jääb ülearune praht. Poisid sikutavad suuri pampusid auto juure. Kibe askeldamine.

Tartu nurk Eesti laagris „Latvija Jamboreel“.

Joonistanud Daani skm. C. C. Stender.

Jääb järele metsaalune, tühi ja lage nagu enne maailmaloomist. On kadunud poisidki juba. Kõik hääbus paari tunni kestel. Vinge suitsujuga annab märku, et inimesed siit veidi aja eest lahkunud. Tööaskelduses ja koduigatsuses pole vist kellelgi aega jatkunud jumalaga jätta ilusa kohaga, tuttavate puudega ja merekohinaga.

Rutt jaamaminekul. Rongile. Viimane reis sellest laagrist. Päeva vedame Riias. Öhtu, kell näitab 9.¹⁵ — ärasõit! ... kisa, lehvitamised ... Vagunirataste korrapärane tuksumine — sõit kodu poole. Läti suurlaager on möödas.

Ärasõidul Bulli jaamas.

Väliskülastest möödunud suvel.

Tänavune suvi oli ESM-le eriti külalisrohke. Juba laulupeo ajal kohtasime Tallinnas üksikuid Latvija skaute. Samaks ajaks jõudsid ka peastaabi liikmed Ungarist tagasi ja töid lähemaid teateid säälsete skautide meile küllasõidu kohta. Üheskoos Latvija jamboree lõpul asusime teele ja veetsime Tallinnas kaks päeva. Ungarlasi oli 41, kõik süda-Ungarist, Debrezeni ümbrusest, kellede seas kümmekond ülikooliharidusega juhti ja ülejäänud keskkooli õpilased. See oli esimene Ungariskautide siiasõit, kui mitte mainida ühte läbisõitu mõnetunnilise peatusega Tallinna sadamas, 1923. aastal. Ungarlased tutvunesid Tallinna linnaga, mitmes tööstuses ja andsid Tallinna publikule ärasõidu eelõhtul ettekande rahvuslikkudel muusikariistadel ning oma koorilauluga. Külalised viibisid Tallinnas kaks päeva.

Mõni päev enne Ungarlasi sõitis Riiast Tallinna Baden-Povell'i ametlik esitaja, et teha külaskäiku meie skautide juurde. Ta tutvunes lähemalt meie organisatsiooniga ja siin valitsevate oludega. Tegi ka lühikesi autosõidu Keila-Joa laagrisse ja Nõmme skautide juure ühes Prantsuse skautide esitajaga. Kindral Burt on meie oludega juba tuttav Vabadussõja päevist, mil viibis siin Briti sõjaväelasena ja andis meile abi. Ta viibis seekord 5 päeva Tallinnas.

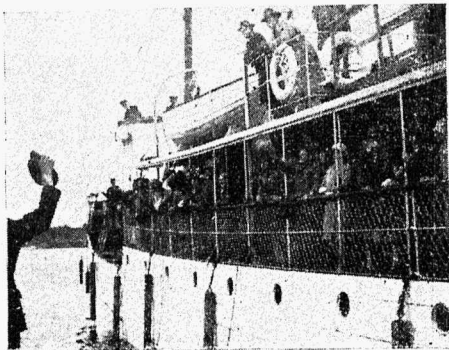
Ühes ungarlastega sõitis Tallinna kaasa Prantsusmaalt külaline, ühe Prantsuse skautluse asutaja poeg Roger Randegger. Ta elas juba

Lätis meiega ühes telgis. Tallinnas viibis ta külalisena 4 päeva ja tutvunes kõige täielikumalt kogu linna ja ümbrusega.

Läti jamboree järel külastas Eestit ka Rootsi skautide peasekretär, kellega meil sõbrussidemeid juba 7 aastat. Ta tegi vastukülaskäigu

Ungarlaste Tallinnasõidu kava läbiarutamisel. Läti jamboreel Eesti peatelgi ees. Istuvad paremalt vasakule: Ung. juht prof. Debrezeni, tema abi dr. Jausz, dr. Ecsedi ja skm. H. Paalmann.

Ungarlaste ärasõit Tallinna sadamas. Ungarlased sõitsid Soome ja sealt Rootsi, Saksamaa ja Austria kaudu kodumaale tagasi.

Vasakult paremale: Kindral Burt — Esimene Baden-Povelli esitaja Eestis; Roger Randegger — Esimene Prantsuse skaut Eestis; Bertil Eckerth — Rootsi skautide peasekretär.

Kindral Burt ühes Prantsuse skautide esitajaga Nõmme maleva kodu ees. Kõige väiksem hundipoeg annab parajasti üle lillekimbu.

meie 1927. a. sinnaõidule. Eestis oli ta ühe päeva Tartus, kaks Narvas ja kaks ja pool Tallinnas. Igalpool oli korraldatud vastuvõtt ja linnaga tutvumine. Tallinna kahest päevast oli ta ühe öö koguni Keila-Joal laagris, käis Nõmmel ja Piritall.

Peale nende olid veel mitmed Rootsi ja Läti juhid.

Juhtide ühemeelne otsus.

Skautjuhtide üldgrupp aastakoosolekul Narvas.

E. S. M. 1928. a. Skaudijuhtide Aastakoosoleku resolutsioonid.

Usuline kasvatus skautluses.

1. Skaudijuhtide aastakoosolek peab otsustarbekohaseks viia usulist kasvatust skautrühmade programmi.

2. Skaudijuhtide aastakoosolek leiab vajadusliku olevat vastava kava ligemat väljatöötamist, milleks tuleb ühendusse astuda kiriklike noorsoo organisatsioonide keskkonnadega ja valida vastav komisjon.

Kes on juht ja tema ettevalmistusest.

1. Skaudijuhtide aastakoosolek loeb skaudijuhiks poisi, kelle omadusi hinnates salga või rühma liikmed teda seks valinud.

2. Skaudijuhtide aastakoosolek peab tarvilikuks, et iga valitud skaudijuht skautmasteri või vanema kogenud skaudijuhi poolt oma ülesannetesse rakendaks nende füüsilises ulatuses.

3. Skaudijuhtide aastakoosolek teeb kohuslikuks kõigile malevatele vähemasti kord aastas korraldada oma skaudijuhti-

dele ja juhi kandidaatidele juhtide kooli, kus juht teoreetiliselt ja praktiliselt oma ülesannete ette säetaks üksikasjaliselt.

4. Skaudijuhtide aastakoosolek peab soovitavaks kõigile malevatele saata omi juhte võimalikult suurel määral igasugustele edasiarendamise kursustele, eriti neile, mis korraldatud poistejuhtidele.

5. Skaudijuhtide aastakoosolek peab tarvilikuks välja anda juhtide ettevalmistamiseks tööprogrammi ja tõlkida vastavat kirjandust.

6. Skaudijuhtide aastakoosolek soovitab pöörata skaudijuhtide suuremat tähelepanu elu ja kogemuste õpingule skautliku programmi läbiviimisel.

E. S. M. tänapäeva olukord.

Skaudijuhtide aastakoosolek tunnistab vajalikuks kohandada skautlust Eesti oludele ja rahvuslikule omapärasusele, ning samasihiliste organisatsioonide ühendamise.

Põiklõikeid suurnõupidamisest.

H. H.

Joonistused „Ise'lt“ Paides.

See oli siis see konverents. Poisid palituis, vihma pärast üleskäänatud kraedega, hundipääd, skaudimärgid punasel või rohelisel alusel, kodu armastati neid kutsuda „vuntsiks“ — siin Narvas aga — juht. Ja tulid siia nüüd nõupidama.

Muidugi algas see kõik hirmus uhkesti; riigi esimene kodanik sõidab suurteks pidustustekski idapiiri viimasesse kantsi, talle kisendatakse „elagu“, „jorkester“ mürtsub, meie ronime summadanide ja seljakottidega „lihtrahva“ väravast jaamaesisele. Hra konstaabel valgete kinnastega ja „Brassoga“ läikivaks õõrutud mööga ja kannibaali ilmega (vähemasti poistele näis see nõnda): „Lubage sakstele teed, olge hääd, kõrvale!“

Ja siis läksid autod — meie lõime pressi saabaste alla — varemets, pommidest rüüstatud juhkental haigutas hommikuseks tervituseks nii õudsasti eemale peletavalt. Edasi läks klobinal üle munakivide, virtsuvate taldadega. — Auhh ja puhh; meil ei olnudki aga tunnistatud „ülemjuhatajat“ ja sellepärast ei nõudnud keegi sirgesse rivisse säadmist. Minda niisama vabalt pikka teed kaudu, mööda paljudest mitte isuäratavatest kringlipoodidest.

Korter oli täpselt linna teises ääres. Ilus oli see, et Narvas olid gaidid ja nendest ei saa muidu mõelda, kui tühja kõhuga. Veel enne konverentsi oli eine ja see on sarnasel korral pea alati esimene mure.

Siis avamine. 100 poisist on 60 kätt osavõtja kaardiga, iga maleva esitatud — see on ilus proosa — töö ähvardab edasi minna kiirrongi ajuga.

Nagu see juba oli arvata, meie dopeltsilmadega elukutseline skautmaster ja konverentside juhataja saab nüüdki kõrgele kohale pealinna asumaa — Nõmme — talle abiks. Tartu, nagu harilikult, mängib sekretariaadis esimest viiulit.

Isegi Saaremaa oma igavese piraka juhiga on saatnud aruande, millega algab juba konverentsi tsirkus, mis lõppeb lõbusa referaadiga: „Kes on juht?“ ja jätkub mitteametlikus osas teelaua kõnedega.

AK juhataja
Skm. H. Paalman.

AK peasekretär
nsm. K Kütt.

Kõned kuulatakse ära, süüakse, hulgutakse linnas. Narva käiakse läbi katusest keldrini. Kose all lastakse silmi pursata uduvihma. Jaanilinnas seletab Narva Hunt linna tekkimist Aadamast veeuputuseni Magatakse kaksmeest ühes voodis ja kolmas põrandal. Nõmme ja Tallinn päälinna „tuusad“ kurameerivad.

Räägiti, kuuldi, lubati koju minnes teha kõik ilusti ja hästi, ega unustatud ka palumata Taevaisalt õnnistust.

See oli seekordne juhtide konverents.

Hireviu
kõige
väiksem
AK osa-
võtja.
(Paidest)

Harry Haamer
kõnelemishoos.

Narva kosk.

Peavanema päevakäsk Eesti Skautide Malevale

Tallinnas 1. detsembril 1928.

1.

Tänase tähtpäeva pühendavad kõik Eesti skaudid oma emadele, tuletades tänuga meele ema hoolt ja vaeva kasvatamise juures, õilsat emaarastust, mis ei kokku tagasi ühestki takistusest, kui tuleb poja eest hoolt kanda.

Emale on iga päev pojapäev — kuid paljudele emadele täna ka eriline rõõmupäev, kui nad leiavad poja nime tänasest päevakäsust, näevad, et poeg kogu aasta kestel ka skaudina olnud hea ja eeskujulik.

Tänase heateoga näitab iga skaut oma truud pojaarmastust ja tänutunnet. Iga skaut koondab täna kõik mõtted ja teod emale ja püüab väljendada oma lugupidamist, et ema hinge täita õnne ja emauhusega.

2.

Mitmed tublid skaudijuhid on saavutanud hoolsa töö tagajärjel Skautmasterite Kogu tunnustuse skautluse põhjaliku tundmise kohta ja oma väitekirjad skautmasterite esituse ees kaitsnud.

Ülendan skautmasteriteks nooremskautmasterid:

Harry Haamer — Saaremaa skautide maleva päalik. Skautmasterite Kogu leidis tema töö poisi ja temast võrsuva juhi kohta ning nende analüüsi väga õieti käsitatuna, eriti juhtimisoskuse seisukohalt ja seab seda eeskujuks kõigile skaudijuhtidele.

Artur Kasak — Tartu skautide malevast, NMKÜ sekretär, kelle töö tunnustab tema oskust skautlikus töös poistega ning poisi hingeelu tundmist ja seisab skautmasteri astmeks nõuetava tasapinna kõrgusel.

Artur Grönberg — Läänemaa skautide malevast, „Eesti Skaudi“ tegevtoimetaja. Tema töö skautlikust kirjandusest määrab otstarbekohaselt ära Eesti skautluse sihtjooned kõigi skautliku kirjanduse alade jaoks.

3.

Noortest, eeskujulikkudest skaudijuhtidest ülendan nooremskautmasteriteks I. järgu skaudid: Richard Treu — Tallinna skautide maleva päalik ja e. sk. Roland Papp — Tallinna skautide maleva abipäalik: e. sk. August Kutsik — Tartu skautide maleva sekretär ja karjahunt; e. sk. Richard Egorov — Läänemaa skautide maleva päalik; e. sk. Raimund Krispin —

Paide skautide maleva päalik ja e. sk. Rein Laube — Paide skautide maleva abipäalik.

4.

Skaudi ennastsalgavast alati valmisolekust annab tunnistust Nõmme hülgepoja II järgu skaudi Friedrich Laagriküll'i tegu, kes päästis inimelu uppumisesurmast Piiritä jöest, Lükatil, 22. juulil 1928. Annetan talle skaudi III. järgu elupääste risti rinnal kandmiseks.

5.

Hoolsa ja püsiva töö eest oma malevates annetan teenuste diplomid: Saaremaa skautide maleva päaliku k. t. Vladimir Nellis'ele; Valga skautide maleva päaliku k. t. e. sk. Helmut Mitt'ile ja Tartu skautide maleva abipäalikul nskm. Karl Kütt'ile.

6.

Eeskujulikkudele ja tublidele 1. järgu skautidele annetan eeskujuliku skaudi märgi rinnal kandmiseks: Hans Luugus'ele ja Aleksander Tuur'ile — Tallinna skautide malevast; Bruno Teimann'ile ja Erich Niggo'le — Nõmme skautide malevast; Voldemar Kuhlberg'ile ja Eduard Evert'ile — Tartu skautide malevast; Nikolai Maripuu'le, Erich Tuht'ile, Aleksander Hoffmannile, Sulev Valdson'ile, Eduard Tiikile ja Heinrich Perro'le — Saaremaa skautide malevast.

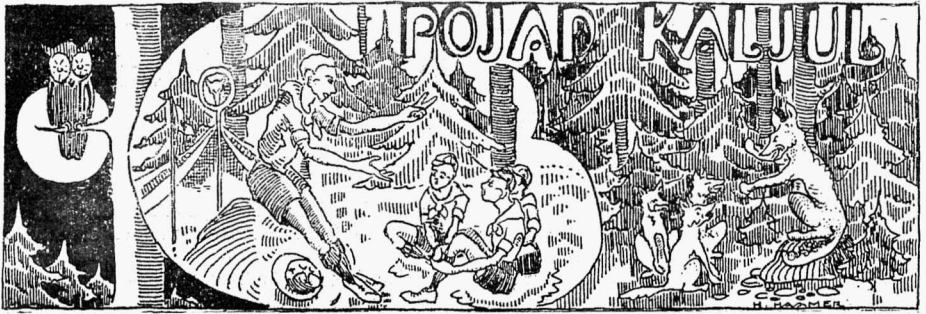
7.

Hoolsatele ja eeskujulikkudele kahekõrva hundipoegadele annetan eeskujuliku hundipoja märgi rinnal kandmiseks: Edgar Lillep'ile ja Allvil Loger'ile — Nõmme skautide malevast; Elmar Vessik'ule, Hermann Koppel'ile, Georg Tilling'ule, Peeter Nellis'ele, Felix Sannik'ule ja Leo Torn'ile — Saaremaa skautide malevast; Harry Kõrvits'ale ja Evald Rosenthal'ile — Paide skautide malevast.

8.

Luban väljaanda hoolsatele ja töökatele II. ja I. järgu skautidele hoolsusmärgid: Tallinna skautide maleva vanemal — kahe-teistkümnemele skaudile; Nõmme skautide maleva vanemal — viiele skaudile; Rakvere skautide maleva vanemal — viiele skaudile; Saaremaa skautide maleva vanemal — seitsmele sk; Paide sk. m. v. — kahele skaudile. Tartu sk. m. v. — kuuele sk. Nende nimed avaldatakse kohalistes malevate päevakäskudes. Peavanem: N. Kann.

Peastaabi Ülem: J. Hüneron.

Kiri poegadele.

Kullakesed! Seitungitegija käib nagu uni kaelas, et muudkui kirjuta ja kirjuta. Emadepäev olla juba üle ukse astumas ja ma pidada ennast uhkeks, sest kaua ei kuulda kollasest Uhuust enam sõnakestki. Pojad, saate isegi aru, ega siis onu Kollane Uhuu ka mõni trükimasin pole, et lükka aga näpuga ja kohe on täht tähe kõrval must — valge! Et aga seitungitegijale ja tema

kaudu teilegi, mu juntslid, hädmeelt teha, siis jutustan teile loo ühest emapäevast.

Hirsa rökkamisega kihutasime mööda uulitsat skautide kodunt karja koonduselt tülles. Hunt oli puhunud kentsakaid lugusid. Ta rääkis liginevast emapäevast, käskis meid emale teha vähemalt selgi päeval ühe hääteo, käskis emad kaasa tuua emadepäevaõhtusele koosviibimisele, kus mina esinema pidin järgmise tegevuskõnega: „Iga hundipoja suu naeratab alati ja silmad säravad ikka, kui ta teab,

et ta ema talle kaasa tunneb rõõmus ja valus. Olgu tervitatud, teie aupäeva pidustusele kogunud emad!“

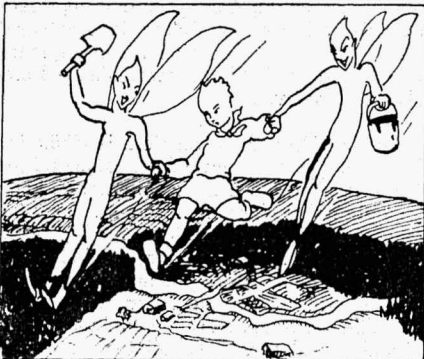
Poegadel oli see vist juba sootumaks ununenud, millest rääkis hunt, vähemasti keegi ei teinud sest juttu ja läks ta mulgi pääst vurinal jälle välja kui ju hulgekesi omapärase kangelasteoga hakkama saime. Kõnnitee kõrvalt võtsime uulitsapühkija labida ja luua, ning siis kahest teist hundipojast upitatud, säädsin nad kõrgele kiviaiale foretsema, ise aga muidugi rutem kui harilikult jalgadele tuld andes kadusime.

Järgmisel uulitsanurgal jätsime hüvasti, et igamees võiks koju minna.

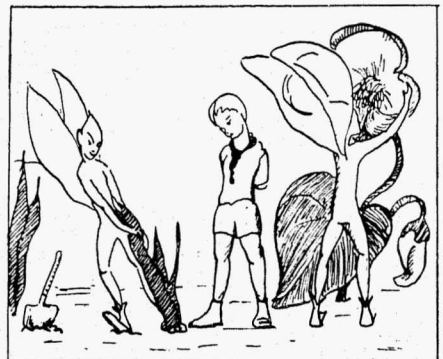
Taskust võtsin lehe, kuhu hunt oli pääle maalinud tegevuse. Lugemata pistsin ta tasku tagasi, mõtlesin suurele aule, mis järgneb minu ülesastumisele ja seks päevaks lasen kindlasti ühe kõva eksami tähe vamkale õmmelda ja eriala märgid terves hiilguses sinna juure. Köht oli tühi, panin juure laisale sammule.

Eemal enne tänavakäänakat, keset tä-

HUNDIPOEG HENNU

13. Nii — Henuu seiklusi! jätkuvad ipäikepoiste seltis — tõusnud päikese kiirega alla maakerale.

14. Jõudes sinna, näeb Henuu üllatusega kaaslaste tegevust mullast rohu sikutamisel ja õienupu kallal.

navat seisis üks hunnik, mille kõrval as-
keldas naise kogu. Ligemale astudes
nägin sääli vana kehvasti riiefatud naist
pisikesele vankrile ümberläänud hao koor-
mat ladudes, Vahtisin natukese aega tema
tegevust päält, siis aga parajasti kavatse-
des põikkuulitsasse käänata, tuli mulle mi-
dagi nagu meele. — Skaudid olid enne
meie karja koondust oma juhile „hü-
vasti“ asemel „alati valmis“ kisendanud.
Ja meile kõneles hunt ju alati, et saame
pea vahvateks skautideks, kes samuti alati
valmis oma ligimest aitama. Pöörasin üm-
ber, tõstsin maast sülega hagu, aitasin
koormat kinni siduda. Vanaemake noo-
gutast pääga, naeratades tunnalt. — Hoo-
gu sest saades ei mõtelnudki veel koju
joosta, haarasin vankriaisast kinni ja
tõmbasin — koliseses veeresid rattad üle
ümburguste munakivide.

„Aitäh, aitäh pojakene“ lausus vanaema-
kese kahisev hääl, kui me juba üsna pime-
daga olime linna kaugemale servale jõud-
nud. Kahvatu tütarlaps suurte sügavate
silmadega tuli säält välja, hakates sõna-
lausumata hagu tuppa kandma. Võisin tema-
gi imestanud silmis näha tänulikku vaad-
et, mis näis pühendatud mulle. Ütlesin
„hääd aega“ vanaemakesele, tehes hundi-
poja tervituse ja kiirel sammul ruttasin
lõõtsutades koju.

„Mis teil nii kaua tehti, pojakene?“ kü-
sis ema. Vastust ootamata ruttas ta õhtu-
sööki valmistama. Väsinult võtsin toas
saapad jalast, lugesin päälle õhtusöögi veel
kord üle oma tervituse ja uinusin kõige
suuremas rahuldustundes.

Siis tuli emapäev. — Tõusin enne
vendi, voodi tegin üles nii korralikult, et

emal seda enam tõesti poleks vaja korral-
dada. Siis läksin kuuri, tõin säält laudu,
tegin tule ahju, pühkisin tolmu, kõik lau-
pääevased toimingud tegin täna enese ko-
huseks, mis ma muidu harjunud näge-
ma toimetavat ema. Turult tulles leidis
ema kõik teisema harilikust ja ta esimene
pilg langes minule, saapaid läikima viksi-
jale. Naeratasin, sest see oli sõnadeta
imustus tema silmis. Tõusvaid vendi toas
kiirustades, nägi ta seinakalendrile suurte
punaste tähtedega maalitud „Emapäev“.

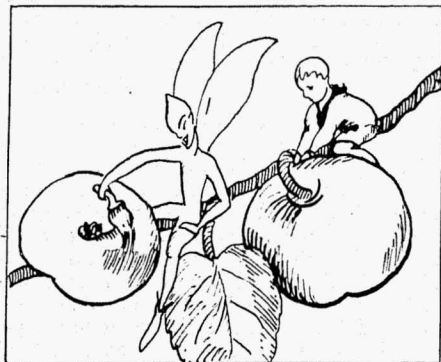
Kööki tagasi tulles uus üllatus emale —
kohvikann surises juba — „Poeg — mu hundi-
poeg — sa ei unustanud oma töötust, sa
pühitsed täna tõsiselt oma ema aupäeva“.

Õrnalt kallistas Ta mind. „Aga oota,
sinugi jaoks olen midagi valmistanud.“ —
Uus hundiipoja kamsõn ühekõrva tähe-
sega, kõigi eriala märkidega ja siledaks
triigitud kaelarätk kinnitasid meie igavesti
kestvat armastusvahekorda. Jutustasin
emale nüüd sellest miks nii hilja tulin
koonduselt tol õhtul: „Suudan nüüd puid-
ki lõhkuda ja tuua vett kaevust, olen ju
varsti skaut“ kinnitasin emakesele, nii
uskumapanevalt, et ta muud ei saanud kui
rahulolemise märgiks pääd noogutada.
Vendadele tehti ülesandeks see vanaemake
linna servaltki emapäeva pidustusele kut-
suda — olgugi vastupuigeldes tuli ta.

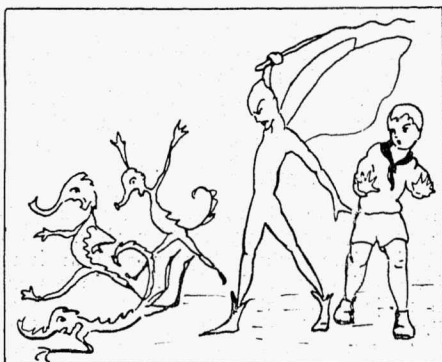
Ilus õhtul, poistel oli kõigil seljas puh-
tad vormid, palju märke, rind hiilgas aumär-
kides, mul oli aga suur ülesanne läbi viia.

Miks nad nõnda plaksutasid, kui tervi-
tanud olin? Tagasi oma karja hundipoeg-
gade juure tulles, peatab mind vanaema-
kese käsi — ta oli seesama, kellega veda-
sime haakoormat.

SEIKLUSI SÄDEMETE SELTSIS.

15. Ka oskavad sõbrad? päiksepoisid osavasti
värvidega tegutseda ja puuvilja nägusaks teha.

16. Tähtsam tegevus neile on inimestelt haiguse
eemalolemine — pahade pisielukate hävitamine.

Talvel on aega telkide kohendamiseks.

Otstarbekohane viis telkide korrashoiuks ja veekindlaks tegemiseks.

Normaalne telgi vastupidavusaeg sõjaväes on 3 aastat, skautide juures — 5, mis hää hoolitsemise juures võib tõusta 10-ni. Seks tuleb aga 1—2 aasta tagant natuke vaeva näha ja telgiga ette võtta teatud „parkimine“. Briti Camping Club liikmed tarvitavad ühte retsepti, mis omab selle paremuse, et ta teeb telgi veekindlaks, mitte aga õhukindlaks, kuna see on telgi-elanikkudele kahjulik.

On teil uus telk tehtud vilunud valmistaja juures, siis ei vaja ta enne kolme aastat „parkimist“. Hiljem aga tehke seda iga 1—2 aasta järgi ja nimelt: Keetke 30 grammi kalaliimi (võib ka želatiini) ühes liitris pehmes vees, kuni liim on täiesti sulanud ja ajage see segu läbi linase riide teise nõusse. Nüüd sulatage 15 grammi (72%) Marseille seepi jälle ühes liitris vees, laske samuti läbi ja lisage eelmisele segule juure. Edasi tuleb sulatada 60 grammi maarjajääd (pulbris) kahes liitris vees see läbi lasta ja eelmistele juure lisada.

Seda segu tuleb liigutada ja kogu aeg kuumutada tasasel tulel, kuni vedelik lööb

kihiseva, siis on ta kasutamiskõlbulik. Vedelik tuleb kanda telgi ülemisele pinnale veel kuumas olekus, tarvitades seks väikest siledat harja ja hõõrudes segu hoolega õmbluste vahele. On muidugi tarvilik telk selle jaoks üles lüüa. Mainitud hulgast jätkub 20 ruutmeetri katmiseks s. o. harilikule salgatelgile.

See viis on väga odav. Viie telgi impregneerimine läks maksma viis krooni, kusjuures tegid töö muidugi skaudid ise. Ning ta ei riku kuidagiviisi riidet, ei muuda teda murduvaks, nagu värnits. Ainuke pahe on, et seda tuleb aegajalt uuendada, kuid teiste, kestvamate retseptide tarvitamine on ligi 10 korda kallim ja muudavad telgi ühtlasi õhukindlaks.

Talve jooksul tuleb telke 1—2 korda lahti lüüa ja õhutada, et nad enda külge ei võtaks mädaseeni, mis Eesti metsas kergesti tekivad telgi päale ja millede vastu on ainuke abinõu aegsalt ja hoolega telgid läbi pesta, kuivatada, impregneerida ja uuesti kuivatada. Telgid kuivavad impregneerimise vedelikust juba 1—2 päevaga. *H. P.*

Ennu Hellkäpa kiri.

Pea kinni, ongu Uhuu, andsid juba välja seitungi ja ma pole jõudnud sisse kirjutada veel sõnagi. Terve suve asjad alles rääkimata. Tead, meil Saaremaal polnud ka muud kui sadas vihma. Aga näed, egas hundile ikka saa vastu hakata. Viis aga Püha metsa, oma 18 kilomeetrit linnast, kus käisime 16 hundipoega oma uut telki sisse õnnistamas. Tegime kottidest ja riidest 4 meetrit pika ja 4 meetrit laia telgi, kuhu kõik alla mahtusime. Hundipoja Väli mamma õmbles ta meile kokku ja prof. Paldrocki proua kinkis nii palju raha, et telginõõrid saime osta ja pärast veel nii palju, et ta veekindlaks ka saime teha.

Laagris tuli aga vihma, magasime ööd talus, sest telk hakkas läbi laskma, aga uuele trummile ei teinud nohugi, mis ta siis veel meile pidi kurja tegema. Viimaks tüütas ometi ära. Ühel pärastõunal, kui kõht oli tublisti täis pistetud, võtsime jalad kaenla alla ja läksime linna. Neli hundipoega jäid skautidega veel laagrisse. Õhtul jõudsimel lauluga koju, ega vihm hundipoega liimist lahti sulata! Meie ja nende nelja hundipoja seiklustest laagris ja pärast seda tahan ma kirjutada veel teinekord, nüüd pean emale appi minema moosi keetma. Tervita kõiki suuremaa hundipoegi. *Ennu Hellkäpp.*

Kas seep või apelsiinimahl?

Eile nägin hundut, kes kooris apelsiini. Ta sõrmed olid väga määrdinud, nagu märkasin.

Hüva! Koorimise juures apelsiinimahl leotas mustuse tema sõrmedel ning kandis selle üle puuviljale. Viimati apelsiin oli täiesti määrdinud, kuna hundu sõrmeotsad olid valged ja puhtad.

Muidugi, tema seda ei märganud ning kugistas alla apelsiini ja mustuse üheskoos.

Sellest selgub, et kuigi ei saa kasvatada musta apelsiini, võite ise kohe sarnase valmistada — kui sõrmed on määrdinud.

Sellepärast — te ei taha ometi, et pean nüüd ütleva, mis teha. Seda teate juba ise! *Vanahunt.*

Mõtlemiseks on veel aega.

Hundipoegade võistluse kohta, mis ilmus eelmises „Eesti Skaudis“, on soovi avaldatud võistluse tähtaja pikendamiseks. Kuna ajakirja tellimiste kogumine alles nüüd täies hoos, siis sai suur osa hundusid eelmise „E. Sk.“ numbri tema ilmunispäevast hiljem kätte, mis takistas võistlusest osavõtmist. Sellele soovile vastu tulles pikendab toimetuse lahenduste saatmist kuni 15. detsembrini. Näeme siis, kes hundudest on kõige leidlikum! *Akela.*

Võistlus „Tunne oma kodumaad“.

Tagajärjed.

Igal „Eesti Skaudi“ lugejal on võimalus kokkuvõtet teha ja otsustada, kes kevadel lõppenud võistlustes võitjaks tulnud. Toome siinkohal võistluse hindajate poolt kinnitatud punktide kokkuvõtte:

Saral, Rein, Tartu V rühma Öökulli salk — 52¹/₂ punkti.

Kuhlberg Karolus, Tartu I rühma Kure salk — 42¹/₂ punkti.

Kook, Eduard, Trt. V r. Öökulli salk — 42 p.

Hiir, Valter, Trt. V. rühma Öökulli salk — 41 p.

Nuust, Ernst — 27¹/₂ p. Kütt, Valter, — 27¹/₂ p. Martinson, August, — 13 p. Metzky, Voldemar, — 10 p. Pärjel, Hans, — 9 p. Eberling, Aleksander, — 9 p. Lembit, Viktor, — 8¹/₂ p. Unt, Theodor, — 8 p. Soots, Vol-

demar, — 8 p. Vikstein, Aksel — 6 p. Jurs, Julius, — 3 p.

Arvestades vastava punktide vahekorraga tunnistas komisjon võitjaks.

Arvestades vastava punktide vahekorraga otsustas komisjon võitjaks tunnistada: 1. R. Saral — 52¹/₂ punktiga, 2. K. Kuhlberg — 42¹/₂ punktiga, 3. E. Kook — 42 punktiga, 4. V. Hiir — 41 punktiga.

Salgad, kuhu võitjad kuuluvad, omandasid punkte: 1. Tartu V. rühma Öökulli salk — 135¹/₂ punkti, 2. Tartu I rühma Kure salk — 42¹/₂ punkti.

Võistlustingimuste põhjal trükkib ajakiri enda järgnevas numbris võitjate pildid ning saadab mõlemale salgale, kuhu võitjad kuuluvad, kogu aastakäigu „Eesti Skauti“ maksuta.

Võistluste hindamiskomisjon:

V. Freyvald, J. Tederson, A. Grönberg.

Auhinnad parematele teadetele.

Käesolevas numbris leiavad lugejad võrdlemisi rohkesti teateid skautide malevatest rühmadest. Et sarnaste teade korrapärasest saatmisest hinnata, annab „E. Sk.“ toimetuses sellest numbrist alates vastava auhinna sellele skautüksusele, kust on saadud kõige parem teade! Teateid hindab toimetus.

Käesoleva numbri kohta otsustati anda auhind Tartu sk. mal. IV. rühmale teate „Aastapäev jõuluvanaga“ eest. Auhinnaks on seekord „E. Sk.“ I. aastakäik.

Teates pidas toimetus auhinna vääriliseks seda joont, et see oli kirjutatud eeloleva sündmuse kohta. Mainitud teade näitab tabavalt, et teate kirjutamiseks ei tarvitse alati otsida suuri sündmusi, vaid võib kirjutada ka kavatsustest ja muust, kui seda tahetakse. Kuna toimetus just hiljuti palus saata võimalikult rohkeid teateid igalt poolt, siis täidab see neid nõudeid ning on selle tõttu leitud auhinna vääriliseks.

Toimetus.

Kes on juht?

Kokkuvõtte juhtide II. aastakoosolekul peetud ettekandest.

Harry Haamer.

Tulin siis sellele mõttele, seesuguse küsimuse üle järele kaaluda, kui Ek valiti juba kolmandat korda „jänesteküla“ poiste kamba juhiks. Olin mina ju terve tubli aasta temast vanem, targema jutu ning lopsakama sõnaga, aga mind ei mõeldudki austada selle kohaga. Kui meie kamba juht hiljem skautide rühmaski oma salgaga tegi imet, siis ei jäänud mul muud nõu, kui asi võtta ligema uurimise alla.

Kord harjutasime kiviga märki tabada saja sammu päält pööningu aknasse. Kõige vanemana oli minul eesõigus — sihtisin küll hästi, aga ei tabanud. Kõik poisid viskasid korra, siis tuli Ek. Suu tõmbus tal veidi viltu, katsudes kiskuda kohutavat grimassi — ilusa hooga virutas ta kivi läbi kildudeks puruneva akna. Poisid hõiskasid, tahes-tahtmata pidime nägema Ekis kõige o s a v a m a t meist.

Ühel augustikuu ööl kogusime surnuaia ligidale võsastikku, et haakabelist välja tuua päalu. See oli sada korda kohutavam ettevõte, kui käia porgandivargil. Ootasime viieksi, aga ükski ei julenud teha esimest sammu surnuaia sihis. Tõusime juba üles äraminemiseks — korraga nagu maa alt kasvas välja Ek meie ette: „Noh, vennad, tõite juba ära, ei saanud kodunt nii ruttu jalga lasta.“ Saades meilt eitava vastuse, tähendas ta vaid „on mul aga sellid“ ja kutsus: „Lähme!“ Esimesena hüppas ta üle surnuaia-müüri haudade vahele. Ei olnud kahtlust, ta oli meist kõige julgem.

Kord läksime tooma kadakaid vibude jaoks. Tuli läbi minna toredast kuusemetsast. Oli tunne, nagu siin peaks tegema, midagi kas või korraldama, mängu nii põnev oli roheliste oksade vari. Mõte jäi mõtteks, astusime vilistades edasi. Sääl kaob Ek tüvede vahele ja poole minuti pärast kajab maailmatukõrge kuuse ladvast metsik tarzanikisa. Ta oli leidnud huvitava naudingu, kiikudes pääpöörivas kõrguses, sülega ladvast kinni. Järsku sügav hoog, poiss lendab ilusas kaares osavasti õhus ja kaob hetkeks naabrusesoleva kuuse pehmetesse oksadesse, et säält siis võidurõõmu hõiskamisega alla sülitada peotäie pindu ja ühele sõbrale pähe valada kähiga. Ammuli sui imestades pidime tunnistama, et Ek leidlikuses tõesti trumpas meid kõiki üle.

Igavaks läks juba pikapeale „sutsaka“ torusid puruks lasta, linguga linna plekk-katuseile põllukividega tervitusi saata, või vibuga ikka ühte ja samasse märklauda proovida oma osavust. Juba ei tulnud eile üks poiss salanõupidamisele, täna puudusid isegi kaks. Kõigi silmad vaatasid Ekile. Talle oli selge, nüüd tuleb välja mõelda midagi pööraselt huvitavat, et koos hoida poisse.

Kaks naabruses olevat poissi, kes oma „aristokraatliku“ kasvatuses õnnetuseks ei tohtinud kuuluda meie kampa, tulid kord heledal suvepäeval ilusale ideele, ehitada oma aianurka õlgmaja. Onnike sai kaunis nägus. Sinna paigutati „aiavilja-äri“, kust terve „jänesteküla“ tütarlapsed hankisid oma kauba, kusjuures kompeki paberid ja pudelisildid täitsid muidugi pangatähtede aset. Veel algupärasemale ideele tuleb aga Ek. Öhtusel salanõupidamisel otsustatakse homse videvikuni noolte otsa kinnitada kammitükke, pürokseliini ja minu vanema venna kummikrae, siis onnille päale tormata ja üle aia põlevate nooltega sihtides see kõrbema pista. — See sõjakäik oli tõesti huvitav, millest jätkus kõneainet mitmeks ajaks, kui juure arvata kõik sellega koos käinud hääd ja halvad tagajärjed.

Tolkorral ei pidanud me seda kuriteoks, iga laupäeva õhtul kusagil linnaservas järjekindlalt puruks lõhkuda ühe laternaklaasi. See pühalik toiming kuulus meie kamba sääduste esimesse paragrahvi. See oli suur ülesanne, mille läbiviimine usaldati ainult osavamatele. Üks poistest hakkas kord Ekile vastu — see olla hirmus hädaohtlik, kui kergesti võida sattuda linnavahi kätte, tema sel laupäeval ei lähe. See oli aga lausa sääduserikkumine. Õnnetu sai tunda Eki rusikat ja pühapäeva hommikul võis igäiks veenda, et Eki majast 25 sülda eemal oli laternale sisse löödud kaks klaasi korraga. See oli suur ja austav järjekindlus, millega meie juht läbi viis oma ülesandeid, nii et pidime, olgugi vastumeelt, paratamata seni jätkama viha kandmist laternate vastu,

IGÄIALYLA
kupi see
tagumikkudele.

kupi see kord välja tulles langes tüseda nuhtlusena terve meie kamba tagumikkudele.

Niisugune oli Ek, meie „jänesteküla“ poiste kamba juht, kes vahvama poisina meie hulgast võis hiilgada oma osavuse, julguse, leidlikkuse, huvitavuse ja järjekindlusega — saades meile autoriteediks sõna kõige otsekohesemas mõttes, teenides suurima austuse, olles kolm korda järgimööda valitud kuue poisi etteotsa.

„Jänesteküla“ poistel tuli kord elus järsk pöördepunkt; nad otsustasid viimasel salanõu pidamisel kõik üle minna skautide rühma. Luige salgana sai see peagi kuulsaks oma seikluste, eeskujulikkuse, kui ka häätegedude poolest. Ekist sai Luige salga juht. Ta rakendas kõik omad loomulikud juhiomadused nüüd enesekasvatuse töösse, võides nõnda ilma ühegi ettevalmistamata juhtida salka osavamini kui skautmaster seda suutis teha rühmaga. Siin oli tarvis nõuda poistelt rohkem, oli vaja eluviiside uueksaamist, hulga käskude ja sääduste täitmist — see kõik tuli rakendada salga programmi. Nüüd tundis ka Ek end kohustuste ees seisvat, tema kätes seisis Luige salga au.

Esimese veendumuse omandas ta kohe, kui kord üht oma sõpra kuidagi käsitades, see ümber pöördes turtsatas naerma, pärast aga ette kiskus tigeda näo. Talle selgus, et pidi olema poistele sõbraks, mitte iialgi aga kindraliks, kes kapralilikult oskab ainult sõimata ja käskida. Oma sõpruse pakkudes Luige salga lipu all marssivate skautidele, nägi ta, kuidas see tõi teda neile palju ligemale, kuidas need muutusid avalikumaks, kuidas nad juba palju otsekohesemalt juhile võisid ülistada oma armastatud tütarlapse ilu, kuidas nad kõik võisid vastamisi kõnelda oma südameilt ja aidata usaldades lahendada üksteise ülesandeid.

Ek õppis sellest sõprusest, et teinekord pidi ta leppima poiste üle-meelikus tujus nii mõnegi olukorraga, pidi vahest sedagi sallima, et poisid metsas mängu poole tunni asemel venitasid tunniajaliseks. Ta pidi rahul olema laagris sõõgisabas vahest ainult riismetega katla küljest; poisid oskasid seda hinnata, kui juht ennast ära salates püüdis kõigest jõust hääd teha neile skautide salga juhina, pidi Ek õppima palju kannatlikkust.

Skautmaster seletas palju skaudi ideaalkujust, mida tuleb kätte püüda, mille pärast tuleb võidelda skautide lipu all, ta rääkis alati-valmisolevast vaimust häätegedude tegemiseks kaasinimesile. See läks aga nagu ühest kõrvast sisse, teisest välja. Ühel talvisel päeval sai aga rühmas kõigile teatavaks — Ek oli oma skautidele vastu tulnud, suur hao-pinu lagunenuid kelgul ja vanaräbalais naine käekõrval, kellega ta vahtanud oma uued kingad. Sellest eeskujust jätkus poistele, et neid ot-sima saata uulitsaile sedasama tegema. Terve rühma skaudid võisid aru-tada õnnelikkude nägudega igal koondusel neid pisikesi ja suuri võimalusi, mis neile sest ajast olid avanenud igapäevasteks häätegedudeks.

Ek sai kuulsaks. Mitte palju aega hiljem valiti ta rühma juhiks.

Skautliku kasvatuse skeem.

skm. H. Paalman.

Meie skaudijuhtidel on vähe käepäraseid allikaid, kust teada saada lähemat skautluse põhimõtete kohta. Sama raskesti kättesaadav on ka skautliku kasvatuse kava, mis annaks tervikulise ülevaate, tooks selgitust skaudi juhtidele nende vastutusrikkas töös ja viiks nad välja n. n. otsimise ajajärgust kavakindla töö juure. Puudub tihti üldine pilt ja teadlikkus skaudi tegevusalade tarvilikkuse kohta.

Püüan allpool üksikute skeemide näol anda teatud aluse skautliku kasvatuse süsteemist, kuigi väga lühidalt, sest täielikum selgitamine nõuab terveid raamatuid.

Baden-Powell jaotab skautliku kasvatuse nelja peassa:

1. Iseloom.
2. Tervis.
3. Käsitööd.
4. Teenistus.

1. Iseloom — mida meie õpetame skautlemisega, metsatarkusega, salgajuhil vastutavusega ja laagritegevusega.

2. Tervis, kehaline arenemine — mängude, harjutuste, igaühe isikliku tervishoiu tundmise edendamise kaudu.

3. Käsitööd, vabaaja tööd — pioneeritööd, sillaehitused, laagritarvete valmistamine, mis kõik püüavad kujundada kogenud, töötahteliku inimest.

4. Ligimese teenistus — tegelikult usu viimine igapäevasse ellu skaudi häätegedu kaudu, õnnetuste puhul abiandmistega, elupäästmise õpetusega, ühiskondlikest korraldusist osavõtuga.

Püüan anda lühikese ülevaate iga üksiku osa elluviimise viisidest, sellest, kuidas ta asetatud skaudi tegevuste seas, kuidas olenevad üksikud osad teineteisest.

Baden-Powell, tuues oma raamatutes selle kava, rõhutab alati sõna iseloom. See on põhialus kogu kasvatusele, on lähtekoht ka järgnevate alade jaoks.

Iseloom on harilikult ümbruse tulemus. Võtke näiteks kaks väikest poissi, kaksikut. Õpetage neid ühes koolis, mõlemale samu õppeaineid, kuid andke neile sootuks erineva ümbruse, teistsugused seltsilised väljapool kooliaega. Viige üks lahke, elustava ema, puhaste ja korralikkude mängusõprade juure, kus teda usaldatakse tema au juures, et ta teostab eluseadusi. Võtke aga teine poiss, laske tal ümber hulkuda halvas linnas, musta koduga, keelepeksjate, vargushimuliste, halvatujuuliste seltsilistega. Kas temas võib välja areneda sama hulga väärtustega iseloom, kui ta kaksikvennal?

Siin seisabki kõige tähtsam skautliku treeningu eesmärkidest kasvatada — saage aru — mitte õpetada, vaid „kasvatada“ see tähendab: juhtida poissi iseõppimisega olude juure, mis kujundavad temas iseloomu, mida ette võtab iseoma vaba tahtmisega.

Võtame nüüd tähelepanu alla kõrvaloleval tabelil mõningad moraal- sed ja mõistuslikud küljed, mis kujundavad iseloomu; vaatame seda skeemi, kuidas võib viia poissi iseene jaoks neid välja arendama skautluse kaudu. See tabel sisaldab tegelikult kõike, millega skautluses kasvatatakse. Kogu skautlus, see väärtuslik abinõu hea kodanikkonna saavutamiseks, tegelikult suundub iseloomu kujundamisele.

Vaadeldes tabelit tehniliselt, võime praegu nimekirjast teatava mää- rani eraldada aukartuse ja altruismi, mis täielikumat käsitamist leiab teiste teenimise osa all. Samuti enese-distsipliin ja elurõõm, mis sisuli- selt saavutatakse kehalise arendamise, tervise osaga. Enese distsipliin ja energia kuuluvad omakorda veel käsitööde osasse. Sellest selgub, kui põhjanev on iseloomu osa skautluses, miks Baden-Powell alla kriip- satab just seda.

Käesolevas numbris toon täieliku skeemi iseloomu kohta ja kujut- luse kehalise kasvatuse teostamisest Baden-Powelli järele.

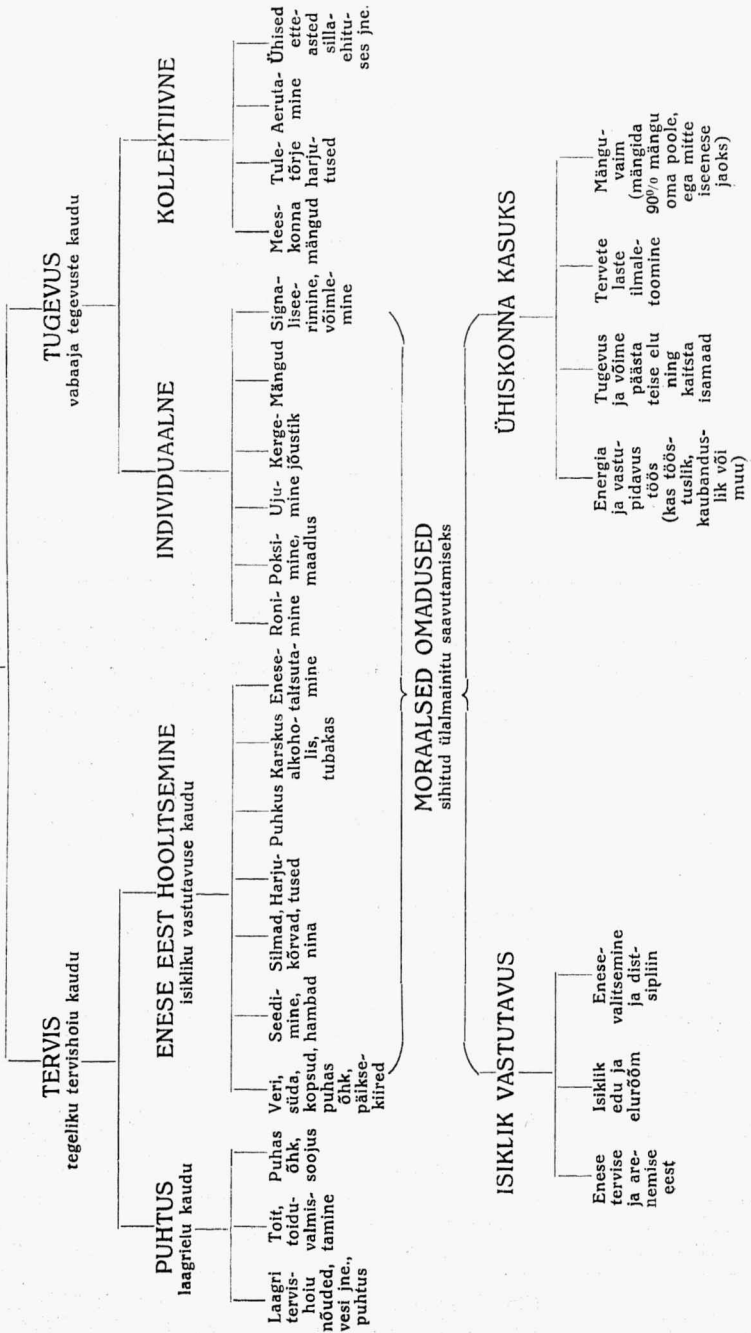
(Järgneb.)

Iseloomu kujundavad omadused	Mida nad sisaldavad	Vastav skaudi säädus	Skautlikud harjutused nende saavutamiseks
a) AUKARTUS	Truudus Jumala vastu. Kohusetunne ligimese vastu. Teisest lugupidamine.	Skaudi töötus, 3.	Hääteod. Looduse tundma- õppimine. Ligimese aitamine.
b) AUMÕISTE	Usaldusväärsus. Vastu- tavus	1.	Skaudi säädused ja töötus Poisile usaldatud vastutavus.
d) ENESE- DISTSIPLIIN	Sõnakuulmine. Kokku- hoidmine. Tasakaalukus. Õilsus.	2, 7, 8, 9, 10.	Skaudi seadused. Laagri- kord. Tseremoniid. Tuletõrje töö. Hoiukassa. Mittesuitsetamine.
e) ALTRUISM	Rüütlilikkus. Lahkus. Eneseohverdamine. Isa- maalsus. Truudus. Õig- lus.	3, 4, 5, 6.	Hääteod. Loomakaitse. Elu- päästmine. Aus mäng. Märgi- laskmine.
g) ENESE- KINDLUS	Osavus. Teguvõime. Lootus. Julgus. Vastu- pidavus.	8.	Mereskautilus. Ujumine. Üksik- skautlus. Esimene abi. Laagri- elu.
h) MEELE- TERAVUS	Vaatlusvõime. Järeldus- võime. Oma mõistuse tarvitamine. Mälu.	3.	Jäljelugemine. Kaardijoonista- mine. Aruanded. Signaliseeri- mine. Samariitlane.
i) ELURÕÕM HUMOORIVAIM	Iluduse tajumine loodu- ses ja kunstis.	6, 8.	Loodusteadus. Muusika. Joo- nistamine. Laul.
k) ENERGIA	Kindel püüdmine. Ter- vis. Leidlikkus. Käsi- tööd. Elurõõm.	8, 10.	Vabaajatööd. Käsitööd. Pio- neeritöö. Mängud. Harjutused. Toit ja tervishoid.

KEHALINE KASVATUS

Jõua veendumusele, et keha on annetatud Looja poolt ja teda tuleb viia kõrgeima füüsilikkuse tipule ning kasutada ainult häädeks otstarveteks. Seepärast on tema eest hoolitsemine sinu püha kohus.

Õo Palu eelpostil.

Kuningas Nälg.

Sügisene uduvihm peksis rabinal vastu karjase mahajäetud hurtsiku ainukest aknaruutu, kust ähmane valguskuma tahis kartlikult välja vahtida. Kolm kogu küürutasid sõnalausumatult kitsas onnis; kaks neist näisid tukkuvat, üks hoidis kramplikult peos telefoni kuuldetoru. Iseäraline meeleolu valitses nende laudadest kokku löödud seinade vahel. Sääli, telefoni juures, kükitas kahvatu sõjamees suurte kurnatud silmadega, ta ükskõikne, tühi pilk oli kiindunud üksesse, nagu ootaks ta säält juba ammututtavat sõpra sisse astuvat kelle tulek temas ei kutsuks esile mingit iseäralikku liigutust. Mõlemad teised kitsa ruumi jagajad katsusid kuidagi mugavaks teha tukastamist; alles üsna noorukene poiss oli langetanud pää norutava habemiku õlale.

„Trrrr...“ Korraga ehmusid tüdinud silmad, mõlemad tukkujad võpatasid. „Siin Palu eelpost, iseäralikku midagi ei ole, poole tunni pärast vahetus.“ Poiss kohendas end mõnusamini sõjaseltsimehe õlale. Jälle rabises uduvihm, huluse pahisedes tuulepuhang, raputades õhukesi seinalaudu ja katust. Kaugel kaks tumedat pauku, kodusõja kestvuse meeletuletused, ei suutnud äratada nende kolme kõige pisematki tähelepanu...

Ettevaatlikult hiilib õõpimeduse tiibade varjus must selg vesisel nõmmel maantee suunas, peaaegu kilomeetri maa eemal karjase hurtsikust. See on Palu luurepost, kes näinud järsku võsastikust üles kerkiivat mingit tumedat kuju, mis kord kadudes ja jälle ilmudes ruttas otsesihis valvepunktini. Hetkeks jääb tuleja kogu seisatama, nagu kohendaks midagi, siis aga jatkab oma teekonda mingi ebamäärase ettepoole küürutava tombuna. Luuraja tahab jõuda maanteele enne saladusliku rändaja mõõdumist. Järsku tõuseb ta, pikkade sammudega edasi tõtates unustab oma hädaohliku seisukorra. Kord tuleb see talle nagu meele, ta küürutab maha. Aga vist ei olnud teda tähele pannud. Uuesti mõõdab sõjamehe vari suuril hüppeil nõmme, tahes jõuda saladuse jälile, mis pooljoostes näib põgenevat otse vaenlase leeri.

Naksatab püssilukku, luuraja on vallandanud kaitselinna, lebedes ise pikali maanteekraavis. Põnevuses ootavad ta silmad õõndusest liginevat viirastuskuju. Kostavad poris lirtsuvad sammud, raske hingeldamine. Püss tõuseb palge. Aga enne

kui värisevad sõrmed suudavad päästa kuke, kaob kogu, langedes tasase hoigega maanteele. Relv vajub mehe käest. Mingi aimdus ebaharilikkusest, paneb ta südame kiiremini tuksuma. Korraga on varitseja hirm nagu pühitud, läbi õõ tormab ta kukkuja sihis maanteele, nii kiiresti kui võimalik, hoolimata, kas teda võiakse näha või mitte.

Sääli suure vaevaga ajab end sirgu naise üleni porine kogu, hoolikalt suurrätti mähitud, nuttev laps kätel. Jahmatades kokkub sõjamees sammu tagasi, heidutades aga õõpimedustki äravõitvaist paarist ahastavaist silmist, laskub ta põlvili lamaja kõrvale, võtab õrnasti talle ulatatud varanduse — oma õlga toetuseks pakkudes, tõstab üles nõrkenud põgeniku.

Tugevaks said külmast vihmast, hirmust ja näljast kurnatud sõjalase liikmed, kes keset kodusõja hoolimatust, õõli, mil ta välja saadeti luurama, vaenlasi pidi üle elama säärase ema kangelasmeele kurbmängu. Kartusena võis ta nüüd edasi kanda nõrkenut, kes tahes päästa oma kallimat vara, julges läbi tungida mässajate ahelikust. Võibolla olid need mälestused oma kodunt — siltavat, õrnast emakese käest, mis noormehe silmadesse pigistasid pisara; võibolla julgus, mis kasvas, nähes naise eneseohverdavat vaprust et unustas tihnikus luuravad silmad, kes ta hääteo oleksid võinud tasuda vinguva surmaga.

Saja sammuga kauguselt paistab juba karjaseonn.

„Sa tulid juba ära!“ hüütab ootamatut sisseastujat tühjade pilkudega sõjalane telefoni kuuldetoru juurest. Mõlemad tukkujad ringutavad une maharaputamiseks.

„Kutsu kolonel välja!“ käsis sisseastuja. Kohkudes vaatavad talle kõik otsa. Nüüa alles märkavad nad ta kaenlas kandam ja ukse taga nõjatavat kogu

„Kelle sina sääl kinni püüdsid?“ küsib üks meestest. Vastuse asemel astub hertsikusse räbalais naine, ta palavikuliselt õhetavaist palgeist peegeldub veel selgesti üleelatud hirm, väsinud silmad on kistud suureks, üle otsaesise valgub kleepuvate juuste alt helepunane verenireke.

„Emake, sa oled haavatud,“ hüüab kokkudes „luurelttulnu“. Nüüd teadis ta selgesti ennemkuuldud paukude tähendust. Need röövlid sääl võsastikus tahtsid tappa ema! Aga kas ta ise ei olnud ligidal sellisama kordasaatmiseks?

Sõjamehe silmad lõövad uuesti niiskeks: „Anna andeks, emake!“

„Täna sind, poeg,“ kostavad kahvatud huuled . . .

Kolonel ühes põgenikuga istuvad autosse, mis põrisedes kaob õhhe. Üksi valvava tondina jääb karjase hertsik oma ähmase silmaga nõmmele maantee ääre.

Enne kui luurepost läheb vahetusse, küsivad sõjasealtsimehed nagu kooris omalt sõbralt: „Kas oli see sinu ema?“ —

„Ei, ta oli e m a!“

Uduvihm rabiseb vastu akent, tuul ähvardab kiskuda hertsiku katuse. Sõjalaste keskele taandub tarretanud vaikus.

SKAUTLUS SISERIIGIS

(Järg 18 leheküljelt)

II. järgu eksami käsiraamat, koostatud uue eksamikava alusel, ilmub hiljuti müügile Tallinna Roverklubi kirjastusel. Paljundatud opalograafil sisaldab 58 lehekülge teksti ühes hulga sisuselgitavate joonistustega, hind 35 senti. Tellida nskm. H. Tari'lt, Tondi 1. r/m Tallinn.

Tallinna Skautide Malevas algasid 18. nov. salga juhtide kursused malevajuhil R. Treu juhatusel. Kursustest on kohustatud osa võtma kõik salga juhid ja nende abid, kusjuures lõpetaja omab kõik tarvisminevad teadmised salga juhtimises. Osavõtjate teadmisi hinnatakse kursuse lõpul vastava eksamiga.

Aastapäev jõuluvanaga. Tartu skautide maleva 4. rühm tahab pühitseda oma 9. aastapäeva tuleva aasta 13 jaanuaril. Pühitsemise kava on juba osaliselt kindlaks määratud ning eeltöödega alatud. Nii on kavas skauditöötuse andmine ning töotusmärkide jagamine kogu rühmale, jõulupuu jõuluvanaga ning väike näidend skautide ettekandel.

Onu Sam.

Tegevusrikas skaudilaager endisel sõjajalal. Aakre ja Puka skautide rühmad korraldasid ühise laagri. Asupaigaks oli Rootsi sõja ajast kuulsa Rootsi mäe ümbrus Puka—Pikasilla vahelisel teel. Laager kestis 14.—15. juulini ning oli tegevusrikas. Tihnikus korraldati igasuguseid luurmänge, tasandikul jälle sporditi ning mängiti jalgpalli. Laagri kordaminekuks ning rõõmsaks meeleoluks aitas palju kaasa aagrijuht.

A—t K—k.

Tegevuse tõus Jõhvi rühmas. Jõhvi skautide rühmas on praegu käsil hoolas ettevalmistamine skaudieksamite vastu, mil-

leks annab palju hoogu maksma pandud punktide süsteem. Lähemal ajal algavad rühmas esimese abi kursused.

Rühma kuulub praegu 27 skauti, juhiv II jsk. N. Räga, vanemaks on hra dir. G. Rosenberg. Rühm käib koos igal nädalal ning üldiselt on märgata tegevuses pidevat tõusu.

Skaut

Pärnu skaudid harrastavad sporti.

Pärnu skautide omavahelistel kergetõustiku võistlustel, mis peeti möödunud suvel, näidati järgmiseid paremaid tagajärgi:

A klass (kuni 16 a.)

60 m — A. Tammann 8,1.

100 m — A. Tammann 12,8.

200 m — A. Tammann 28,0.

1000 m — L. Pais 3 25,1.

Kaugus — A. Tammann 5,20.

Kolmik — A. Tammann 10,91.

Kõrgus — H. Kumm 1,40.

Teivas — A. Tammann 2,50.

Kuul — H. Puistama 9,87.

Keta — H. Puistama 32,36.

Oda — H. Puistama 40,54.

4×60 m — 31,6 — võitis 2. rühm:

Tammann A., Kumm, Tammann, F.,

Puistama.

4×100 m — 55,1.

Kumm, Lauri Kampmann, Tammann A. Rännakvõistluse Pärnu-Papiniidu ja tagaaj (umbes 6 km) täies varustuses 10 naelaliste seljakottidega võitis esimese rühma Luige salk ajaga 54 min.

B klass (alla 15 a.):

Üldvõitjaks tuli Egon Lauri, saavutades: 60 m — 8,2; 100 m — 13,8; kaugus 4,50; kolmik 9,90; kõrgus 1,25; teivas 2,10.

Salkadest tuli esimesele kohale 2. rühma Pääsukese salk. Esimene rühm omandas 62 punkti teise rühma 120 p. vastu. Võistlused tulevad lugeda kordaläinuteks, kuna

korraldus ning tagajärjed hääd ja võistlejad üle 30-ne

Päälle kergejõustiku võistluste kohtasid rühmad ka jalg-, võrk-, ning korvpallis, kus samuti 2. rühm oli võidurikas.

Praegu on moodustatud Pärnu skautide esitusmeeskonnad võrk ja korvpallis. Lähemas tulevikus on kavatsusel võistlused ping-pongis.

—kont.—

Saaremaa skaudid tegutsevad viljakalt.

Kuresaare ja saaremaa skautidele möödus suvi väga viljarikkalt. Korraldati laager ilusas Püha metsas, kus hundipojad esimest korda tulid välja oma uue telgiga, mille nad ise valmistanud. Peeti III ülesaaremaaline skautide suurnõupidamine ja I ülemaaline skautide käsitööde näitus, kus väljapanekute eest I auhinna sai VI rühm.

Koimla rühmale andis üle maleva vanem rühmalipu. Seks puhuks olid Koimla skaudid linna tulnud ühes rikkaliku väljapanekute koguga, milledest väga palju asju ära osteti. Peeti nskm. Haameri ja hra Wl. Nellise juhatusel juhtide kool peasjalikult salga juhtide ettevalmistamiseks.

II jsk. H. Perro hakkas uuesti organiseerima vahepeal lagunenu I. Kuresaare skautide rühma, mille liigete arv juba jälle 18 skaudini tõusnud. Pühasse asutas nskm. Haamer uue skautide rühma esimese kristliku skautide rühmana Saaremaale. Praegu käib nskm. Klaasi juhatusel töö pioneer-salgas, kus skaute ette valmistatakse suveks Saaremaale sõitvatele ekskursioonidele tejuhtideks.

Sakala Noorseppade Maleva tegevus. Praegu kaheksandat eluaastatkäiv Sakala Noorseppade Maleva oli oma tegevuse algaastail küll elujõulisemaid sellesarnaseid koondisi. Ta liikmete, s. t. noorseppade arv ulatas kord kaugelt üle 300; Maleva omandas pea täieliku (21 instrumenti) puhkpillide orkestri, mis üle 2000 kr. maksma läks. Ent nagu üldse meie noorsooliikumises tõus ja mõõn valitseb, nii tuli ka siin 3—4 aastat reaktsioon ja just juhtide puudusel — ning 1926/27 tegevusaastal ei olnud enam midagi noorseppidele kuulda. Siiski suutsid mõned endised nskm. 18. mail 1927 a. Maleva koosoleku kokku kutsuda ja sääl valiti uueks päälükks n. Ieitin. K. Kutsar, kelle energilisel juhtimisel ka ülesehitamistöole asuti, milline pea täielikult täitis möödunud tegevusaasta ja kevadeks oli juba üle 100 noor-sepa. Organiseerimistöö kõrval korraldada veel suurem kinnine-tihaline pidu (puhat sissetulekule 120 kr.), jõulupuu, mängu- ja referaat õhtuid ning dr. Zastrovi poolt

„esimese abi“ kursust. Ära ei saa märkimata jätta ka seda, et möödunud talvel olid ainukesed organisatsioonina Viljandis noorseppide talve võrkpalli treenerimiseks. „Verein“ saal kasutada, samuti kaks korda nädalis Kaitseliidu ping-pongilaud- ja edu oli kevadeks silmaga märgatav.

Suvel muidugi olid laagrid, neid peeti 3—II meesr. laager nelipühil Lõhaveres Lembitu linnamäel; Maleva laager 14—18 juunini Pärnumaal Polli mõisas ja laulu-pidu-aegne III ülem. laager Lükki orus Piiritall, kus Sakala Noorseppade Maleva Liidu noorseppadest esimesele kohale tuli, milline ka eelmistes laagrites tema pärlit olnud.

Lähema aja kavatsusist võiks mainida kahekuulise kestvusega päevapildistamiskursust, mida annab päevapiltnik hra Järvekiilg. Tegevuskavas leiab muidugi ka sport oma koha.

1. XI 28.

A. Kaelas,

Sakala Noors. M. sekretär

„Eha.“ Petseri rühma ajakiri, nr. 3 ja nr. 4 on ilmunud. Sisus rida skautlike kirjutusi, milledest mitmed kirjutatud meie suuremate skauditegelaste poolt. Üldilme nägus.

Skautlikku kirjavahetust soovin Saare, Lääne, Valga, Võru, Narva, ja Rakvere maleva liigetega. Olen ka postmarkide koguja.

Ferdinand Siidam, Türi Uus t. 4.

Nii töötame enda ajakirja kasuks:

Malevad	Liigete arv	Antavad		Antud	
		Tellimised	Summa	Tellimised	Summa
Lääne	62	39	19.50	15	
Narva	145	91	45.50	24	
Nõmme	125	79	39.50		
Paide	170	109	54.50	6	
Petseri	20	13	6.50	10	
Pärnu	36	22	11.—	37	
Rakvere	73	46	23.—	61	
Saare	106	68	34.—	1	
Tallinna					
skaud.	273	173	86.50	1	
hundip.	47	31	15.50		
Tartu	324	206	103.—	23	
Valga	76	49	24.50	1	
Võru	116	74	37.—	1	
		1000	500.—	180	

Nr. 3 ilmub 21. detsembril 1928 a

EESTI SKAUDI

8. aastakäik

1. oktoobrist 1928 a. — 30. septembrini 1929 a. ilmub 8 numbrit
maksab aastaks Kr. 1.50
poolaastaks „ 0.75
üksiknumber 25 senti.

Tellimisi võtavad vastu kõik postiasutused ja ajakirja levitajad rühmade
karjade juures.

ESM liigetele nende juhtide kaudu tellimine kogu aastaks pool krooni.

Toimetus ja talitus: Vallikraavi 19, Tartus.

Kirjad: Tartu, postkast 130.

„Eesti Skaut“

toob kirjeldusi
kõikidelt skaut-
luse alaosadelt
sise- ja välja-
maalt

Skautline ajakiri

„Eesti Skaut“

on kaunistatud
ülesvõtetega,
joonistustega,
karrikatuuridega,
diagrammidega

„Eesti Skaut“

avaldab artik-
leid skautluse
põhimõtete
vallast

EESTI SKAUT

„Eesti Skaudi“

üksiknumbrid
müügil suure-
mates raamatu-
kauplustes ja
levitajatel skaut-
rühmades

„Eesti Skaudi“

tellimisi võta-
vad vastu kõik
postiasutused
ja omad levita-
jad skautrüh-
mades

Eesti Skautide Maleva Häälekandja

„Eesti Skaut“

maksab aastaks
150, poolaastaks
75 marka, üksik-
nummer 25 mk.